

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619201102
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8619201102.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcov: 1. S. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX B., 2. H. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX B., proti žalovaným: 1. B., Z., so sídlom W. XX, XXX XX B., L.: XX XXX XXX, 2. T. Z., so sídlom B. X, XXX XX N., L.: XX XXX XXX, 3. I. G., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. P. XX, XXX XX S. P., o určenie neplatnosti dražby, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Svidník, č.k. 6C/22/2019-42 zo dňa 29. júla 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Me n í uznesenie tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie a ukladá žalovanej v 3. rade povinnosť znášať užívanie bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. A. bytového domu, súp. č. XXX, vchod č. X, postavenom na parcele reg. „Y.“, parc. č. XXX, o výmere XXX O., druh: zastavaná plocha a nádvorie, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., obec B., okres Z. žalobcami a ich blízkymi osobami, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na P. súde Z. pod sp. zn. XC/XX/XXXX.

II. Vo zvyšnej napadnutej časti uznesenie p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I. Zamietá návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324, § 325 ods. 1, 2 písm. c), d), § 326, § 329, § 331 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
3. Vychádzal zo zistenia, že žalobcovia spolu so žalobou o určenie neplatnosti dražby podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali, aby súd do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej žalovanej v 3. rade zakázal špecifikované nehnuteľnosti scudziť na základe kúpnej alebo inej scudzovanej zmluvy alebo na základe záložnej alebo inej zmluvy zaťažiť, a tiež aby žalovanej v 3. rade až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej uložil znášať užívanie špecifikovaných nehnuteľností žalobcami a ich blízkymi osobami, ktoré uvedené nehnuteľnosti užívali ku dňu vykonania dražby. Návrh odôvodnili len skutkovými okolnosťami vo veci samej. V žalobe uviedli, že dražbu nehnuteľností vykonal dražobník vo Z. zámerne, a to aj napriek tomu, že predmet dražby je v XX,XX km vzdialených B.. Týmto sa im cielene znemožnilo zúčastniť sa na dražbe a dohliadať na jej priebeh, nakoľko nemajú dostatok finančných prostriedkov na úhradu cestovného a tiež sa domnievajú, že takto zvolené miesto dražby obmedzovalo potencionálnych účastníkov z H. U.. Konštatovali, že stanovením predmetného miesta konania dražby bola obmedzená možnosť účasti na dražbe a zároveň majú za to, že sa umelo účelovo navyšovali náklady na dražbu, ktoré v konečnom dôsledku budú musieť znášať. Ďalej namietali, že cena predmetu dražby stanovená na sumu 15.000,- Eur je značne podhodnotená a ako spotrebiteľia majú právo na osobitnú právnu ochranu v konaní, nakoľko podhodnotenie ceny nehnuteľností na účely

dobrovoľnej dražby je relevantným dôvodom jej zneplatnenia, pričom majú právo na ochranu ústavných práv. Žalovaná v 3. rade uviedla, že chcela vyriešiť svoju bytovú situáciu kúpou lacnejšieho bytu, keďže zo zdravotných dôvodov musela pred rokom ukončiť svoju prácu a evidovať sa na Q. práce. Peniaze na byt si požičala od rodiny a v dobrej viere ho kúpila, preto nerozumie postupu žalobcov. Predmetnú nehnuteľnosť kúpila s presvedčením, že je predávaná v súlade so zákonom a overená notárom, preto nerozumie, prečo má byť nariadené neodkladné opatrenie. Uviedla, že ona svoju povinnosť bezodkladne splnila, pričom teraz je v stave, že nemá ani peniaze a ani byt a k tomu má platiť inkaso za žalobcov, ktorí v predmetnom byte bývajú už 4 mesiace od dražby, pričom neplatia po výzve náklady spojené s užívaním bytu, nekomunikujú a zatajujú sa, pričom ona je v hmotnej núdzi s príjmom 115,- Eur mesačne, preto navrhla, aby súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovia osvedčili danosť práva, t.z. že medzi stranami sporu je právny vzťah majúci konkrétnu podobu vo forme sporu o určení neplatnosti dražby, v rámci ktorej bol vydražený v návrhu špecifikovaný byt. Po posúdení žaloby, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj príloh došiel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť. Vo vzťahu k tej časti návrhu, v ktorej sa žalobcovia domáhali zákazu scudzenia alebo zaťaženia nehnuteľnosti došiel k záveru, že zo skutočností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako ani z ostatného obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti osvedčujúce naliehavosť a nutnosť potreby dočasnej úpravy pomerov žalobcov a žalovanej v 3. rade navrhovaným spôsobom. Zo skutočností tvrdených žalobcami nevyplývajú žiadne dôvody domnievať sa, že žalovaná v 3. rade má v úmysle s predmetnou nehnuteľnosťou nakladať, že by robila akékoľvek úkony smerujúce k nakladaniu s touto nehnuteľnosťou, t.j. že mieni nehnuteľnosť predáť, darovať, založiť, zaťažiť a pod.. Uviedol, že žalobcovia ani tvrdením, a už vôbec nie akýmkoľvek listinným dôkazom neosvedčili, že by žalovaná v 3. rade robila uvedené kroky. Na nariadenie neodkladného opatrenia pritom nestačí len tvrdenie, že žalovaná v 3. rade mohla robiť dispozíciu s nehnuteľnosťou, ale je potrebné osvedčiť, že konanie žalovanej v 3. rade k tomu smeruje. V takomto prípade bolo teda povinnosťou žalobcov riadne odôvodniť a osvedčiť splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo sa v danom prípade nestalo. Samotná skutočnosť, že medzi stranami je spor ohľadom určenia neplatnosti dražby v rámci ktorej bol vydražený byt žalobcov, nariadenie neodkladného opatrenia neodôvodňuje. Vo vzťahu k tej časti návrhu, v ktorej sa domáhali, aby žalovaná v 3. rade znášala užívanie nehnuteľností žalobcami a ich blízkymi osobami, ktoré byt užívali ku dňu vykonania dražby až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, došiel k záveru, že ani v tejto časti nie je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Žalovaná v 3. rade nadobudla vlastnícke právo k predmetu dražby udelením príklepu a pôvodný vlastník mal nehnuteľnosť odovzdať nadobúdateľovi, čo žalobcovia neurobili a naďalej užívajú predmetný byt a podľa vyjadrenia žalovanej v 3. rade ani neplatia úhrady spojené s jeho užívaním, nekomunikujú s ňou a zatajujú sa. Z uvedených dôvodov došiel k záveru, že na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené predpoklady, preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku uznesenia zamietol. Uviedol, že tvrdenia zo strany žalobcov budú predmetom dokazovania vo veci samej, ktorého rámec presahuje možnosť dokazovania v štádiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tiež aj otázka ďalších skutkových a právnych zistení bude následne predmetom konania vo veci samej. Nakoľko bola spolu návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podaná aj žaloba, tak o nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v rámci rozhodovania vo veci samej.

5. Proti uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia. Odvolanie právne odôvodnili ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Mali za to, že už pred konaním vo veci samej sudca nepresne informuje strany sporu o podstatných právnych úkonoch súvisiacich s dražbou obydliá a nepresne interpretuje zákon o dobrovoľných dražbách. Ku skutočnosti, že neplatia úhrady spojené s užívaním bytu uviedli, že týmto prehlasujú, že doteraz neuhradené náklady s užívaním bytu vrátane žalovanej v 3. rade po úspešnom súdnom konaní vo veci samej o neplatnosti dražby, ale súčasne priložili aj dôkazy o tom, že náklady spojené so spotrebou elektrickej energie a plynu platia za byt priebežne a nepretržite aj po dražbe bytu. Mali za to, že sudca sa nevysporiadal s dôvodmi a argumentmi presne podpísanými v ich podrobnom podaní, a že svojím konaním preukázateľne umožňuje žalovanej v 3. rade robiť s nehnuteľnosťou čokoľvek, teda aj scudzit' na základe kúpnej zmluvy alebo inej scudzovanej zmluvy, alebo na základe záložnej alebo inej zmluvy zaťažiť alebo komukoľvek prenajímať a súčasne naďalej umožňuje zabraňovať užívanie nehnuteľnosti, ktorá bola vo výhradnom vlastníctve žalobcov, žalobcom a jeho blízkym osobám, ktoré rodinný dom užívali ku dňu prevodu na žalovanú v 3. rade. Uviedli, že žalovali žalovaných, ktorí im zasiahli do ich práv tak, že im neprestajne spôsobujú majetkovú a finančnú ujmu. Mali za to, že vlastnícke právo je nepremičateľné, ale chrániť si ho

je dôležité a predvídať a predchádzať jeho ohrozeniu je nevyhnutné. Uviedli, že na základe skutkového stavu opísaného v žalobe a preukázaných skutočností je ich postavenie neisté a to teraz sťažuje aj predmetné odmietavé rozhodnutie sudcu. Opakovane zdôvodnili, že majú naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti dražby a na určenie vlastníckeho práva a jedná sa o klamlivé konanie žalovaných, ktoré podrobne opísali v ich prvotnej žalobe. Namietali, že sudca prehliadal celý rad dôležitých a v žalobe detailne opísaných rozporných konaní žalovaných a faktov podporujúcich oprávnenosť ich rodinného záujmu o neodkladnú súdnu ochranu. Mali tiež za to, že konanie žalovaných v súvislosti so stavom medzi nimi a spoločenstvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a súvisiacimi právnymi normami. Navrhli, aby odvolací súd dočasne usporiadal právne pomery vydaním neodkladného opatrenia, ktorým by zakázal žalovanej v 3. rade až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej špecifikované nehnuteľnosti scudzíť alebo zaťažiť a tiež jej uložil povinnosť znášať ich užívanie žalobcami a ich blízkymi osobami, ktoré rodinný dom užívali ku dňu vykonania dražby.

6. Žalovaná v 3. rade sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je čiastočne dôvodné.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zaistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. K námietke nesprávnych skutkových zistení odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Uvedená odvolacia námietka žalobcov bola naplnená tým, že sa súd prvej inštancie nedostatočne venoval otázke posúdenia dopadu straty obydlia žalobcov do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

11. K námietke nesprávneho právného posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových

záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka naplnená nebola.

12. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Podľa § 326 ods. 1, 2 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

16. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to: (i) ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo (ii) ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Podmienkou je taktiež osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlenný zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany sporu. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia potreby neodkladne upraviť pomery. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Navyiac, pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je potrebné vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma.

17. Pojem „potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu“ treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma. Zmyslom neodkladného opatrenia je tak poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Musí sa prihliadať na ochranu oprávnených záujmov toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada. Na druhej strane sa tiež musí prihliadnuť na ochranu toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať, aj keď táto ochrana nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné (pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

19. Žalobcovia sa v predmetnom prípade podaným návrhom domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým sledovali vo vzťahu k žalovanej v 3. rade uloženie dvoch povinností, resp. obmedzení, a to: (1) zakázanie scudzenia alebo zaťaženia špecifikovaných nehnuteľností žalovanou v 3. rade a (2) znášanie užívania špecifikovaných nehnuteľností žalobcami a ich blízkymi osobami žalovanou v 3. rade. Oba návrhy súd prvej inštancie zamietol z dôvodu nespĺnenia predpokladov pre ich nariadenie, avšak s uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa možno stotožniť len pokiaľ ide o zamietnutie návrhu v bode 1, t.j. v uložení zákazu žalovanej v 3. rade scudziť alebo zaťažiť žalobcami špecifikované nehnuteľnosti.

20. Právna úprava výkonu dobrovoľnej dražby dáva veriteľovi možnosť pomerne výrazným spôsobom zasiahnuť do majetkových práv dlžníka, resp. dlžníkov, a to bez súdnej alebo inej štátnej kontroly. Výkon záložného práva sám o sebe predstavuje tak závažný inštitút, že by bez ďalšieho náležitého zistenia skutkových a právnych okolností nemal odoprieť ochranu tomu, resp. tým, ktorí sa tejto ochrany domáhajú.

21. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že výkon záložného práva sa takisto môže dotknúť aj otázky obydľia dlžníka, resp. v tomto konkrétnom prípade otázky obydľia žalobcov. Odvolací súd pritom dáva do pozornosti, že právo na rešpektovanie obydľia je okrem iného upravené aj v Dohovore o ochrane základných ľudských práv a slobôd, konkrétne v článku 8 - Právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života. Na dôvažok je potrebné pripomenúť, že tento Dohovor je pre Slovenskú republiku záväzný a má prednosť pred zákonom.

22. Odvolací súd na tomto mieste dáva tiež do pozornosti i rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci McCann proti Spojenému kráľovstvu zo dňa 13.05.2008, č. 19009/04, bod 50, v ktorom Európsky súd pre ľudské práva uviedol: „Strata príbytku je najzávažnejšia forma zásahu do práva na rešpektovanie obydľia. Akákoľvek osoba ohrozená zásahom tohto rozsahu by mala mať principiálne príležitosť nechať posúdiť primeranosť opatrenia nezávislým súdom vo svetle relevantných zásad podľa čl. 8 Dohovoru, bez ohľadu na to, že podľa vnútroštátneho práva jej právo zdržiavať sa v príbytku skončilo.“

23. Žalobcovia podaním žaloby zároveň s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak vyjadrili svoje pochybnosti o priebehu a výsledku uskutočnenej dražby, ako aj celkové pochybnosti o jej platnosti. Vzhľadom na to, že v nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby majú žalobcovia svoje obydlie, o ktoré vykonanou dobrovoľnou dražbou prišli, nariadením neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia vo veci samej, t.j. do rozhodnutia o platnosti, resp. neplatnosti uskutočnenej dražby, sa domáhali dočasného zachovania ich užívateľského práva v predmetnej nehnuteľnosti, teda domáhali sa dočasného zachovania ich jediného príbytku do rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie pri posúdení splnenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, okrem iného neprihliadol na prípadné následky, ktoré by takéto zamietnutie nariadenia neodkladného opatrenia mohlo pre žalobcov znamenať. Ako bolo už vyššie citované, strata príbytku predstavuje najzávažnejšiu formu zásahu do práva na rešpektovanie obydľia. V predmetnom prípade z vyjadrení sporových strán vyplýva, že žalobcovia majú v nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby svoj jediný príbytok, t.j. zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia vo veci samej by tak boli nútení sa z predmetnej nehnuteľnosti vysťahovať, čím by de facto ostali bez strechy nad hlavou. Na strane druhej, z vyjadrenia žalovanej v 3. rade vyplýva, že táto býva v jednom dome s exmanželom a kúpu predmetnej nehnuteľnosti chcela vyriešiť svoju bytovú situáciu, z čoho vyplýva, že žalovaná do právoplatného rozhodnutia vo veci samej má kde bývať, teda nariadením neodkladného opatrenia sa neocitne bez strechy nad hlavou. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo žalobcom do právoplatného skončenia vo veci samej zabezpečené dočasne bývanie v dotknutej nehnuteľnosti je v súlade s dobrými mravmi, preto bolo potrebné uznesenie súdu prvej inštancie v uvedenej časti zmeniť a neodkladné opatrenie nariadiť.

24. Odvolací súd vo vyššie uvedených súvislostiach zdôrazňuje, že v takýchto prípadoch neodkladné opatrenie možno vnímať len ako dočasné opatrenie, ktoré je limitované trvaním konania vo veci samej, t.j. v predmetnom prípade konaním o neplatnosť dražby. Neodkladné opatrenie v takýchto prípadoch zásadne neprejudikuje práva a záujmy strán sporu a zaniká v zásade právoplatným rozhodnutím súdu vo veci samej. Uvedený záver potvrdzuje aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 171/2010 zo dňa 22.09.2010 podľa ktorého: „Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov a ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný, a môže rozhodnúť inak.“

25. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil uznesenie v časti o zamietnutí návrhu na znášanie užívania špecifikovaných nehnuteľností žalovanou v 3. rade tak, že v tejto časti nariadil neodkladné opatrenie.

26. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu o zakázaní scudzenia alebo zaťaženia špecifikovaných nehnuteľností žalovanou v 3. rade odvolací súd uvádza, že v tejto časti sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutie považuje za vecne správne, nakoľko z obsahu spisu nijako nevyplýva, že by žalovaná v 3. rade podnikala alebo mala v úmysle v čase podania návrhu podnikat kroky smerujúce k scudzeniu alebo zaťaženiu špecifikovaných nehnuteľností. Žalobcovia nijako neosvedčili vznik, resp. trvanie takejto hrozby a preto nariadenie neodkladného opatrenia by v tejto časti tak bolo neprimeraným zásahom voči žalovanej v 3. rade. Ako správne už uviedol súd prvej inštancie, len samotné podanie žaloby vo veci samej sponchybňuje uskutočnenie a priebeh dobrovoľnej dražby nie je postačujúcim pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by sa žalovanej v 3. rade zakázala akákoľvek dispozícia s nehnuteľnosťou. Odvolací súd však v tejto súvislosti ešte zdôrazňuje, že v prípade, ak by do rozhodnutia veci samej začala žalovaná v 3. rade podnikat kroky, ktoré preukazujú jej zámer scudziť alebo zaťažiť špecifikovanú nehnuteľnosť, nebráni nič žalobcom podať nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto veci, s dostatočným osvedčením uvedenej skutočnosti.

27. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd podľa § 387 C.s.p. uznesenie v časti zamietnutia návrhu na zakázanie scudzenia alebo zaťaženie špecifikovaných nehnuteľností ako vecne správne potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).